

Geschiedenis:

De Duitse eenwording 1871

Duitse eenwording: 1815-1871

In 1871 werd koning Wilhelm I van Pruisen tot Duitse keizer uitgeroepen in de Spiegelzaal van het paleis van Versailles. Het door Bismarck gewenste keizerrijk, één Duitsland onder Pruisische leiding, was een feit.

Door de overwinning op Frankrijk waren overal in Duitsland de nationalistische gevoelens aangewakkerd. Tegelijkertijd bestond er grote eensgezindheid onder de Duitse vorsten door de gezamenlijk gevoerde strijd tegen de Fransen.

Bismarck greep deze kans om zijn eenwording te bewerkstelligen. Ook de Zuid-Duitse vorsten, verenigd in de Zuid-Duitse bond, sloten zich aan bij het Duitse Rijk. Niets stond nu nog de eenheid onder leiding van Pruisen in de weg. De verschillende koninkrijken bleven binnen het Duitse Rijk bestaan; daarom was het Rijk geen eenheidsstaat, hoewel Pruisen dicteerde, maar een bondsstaat.

Op 18 januari 1871 werd koning Wilhelm I van Pruisen in de Spiegelzaal in Versailles uitgeroepen tot Duitse keizer. De vorst zelf hechtte weinig waarde aan zijn nieuwe status, hij vond de titel koning van Pruisen belangrijker. Maar Bismarck had intern zoveel macht dat hij zelfs op dit vlak zijn zin kon doordrukken.

Het Duitse keizerrijk was vanaf het begin belast met een aantal zware hypotheek. Het was tot stand gekomen dankzij drie oorlogen. De eenwording zou voor altijd verbonden zijn met de Franse nederlaag en de nieuwe grootmacht in Europa was aan alle kanten kwetsbaar. Maar het Duitse keizerrijk was tegelijkertijd in staat om met zijn militaire, politieke en economische macht zijn burens angst en ontzag in te boezemen.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/naslagwerk/20/de-duitse-eenwording-1871>